

loven om, når man skal vedtage den i Folketinget, og det ved fru Lone Dybkjær jo også. Der skal en folkeafstemning til, og der skal nedsættes en grundlovskommission, og der skal alt muligt andet. Det tager jo lang tid.

Så når jeg nu siger, at det ikke bliver i vores tid, så kommer det selvfølgelig an på, om det bliver 20-30 år, vi skal sidde i Folketinget. Men det har langsigtede perspektiver det her, så lad os nu i første omgang glæde os over, at vores kronprinspar skal være forældre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, nu synes jeg jo ikke, at det største ligestillingsproblem, vi har her i Danmark, handler om prinser og prinsesser. Derfor vil jeg spørge fru Louise Frevert om noget andet. Som jeg forstod på i hvert afslutningen af ordførertalen, så udråbte fru Louise Frevert sig nærmest som fan af ligestillingsministeren, og fans må jo kræve resultater.

Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide, hvordan det er med resultater på ligestillingsområdet. Jeg ved godt, at ligestillingsministeren ikke har været minister for ligestilling så længe, men hvis vi måske går lidt længere tilbage i regeringsperioden, hvad er det så for konkrete resultater på ligestillingsområdet, som fru Louise Frevert bygger sin fanindstilling på?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Ligefrem at kalde mig fan af ministeren er måske lige overdrevet nok. Jeg har stor respekt for ligestillingsministeren, det ord vil jeg nok hellere have lov til at bruge i denne her sammenhæng, og så har vi sat det på plads. Det gælder da også mig, når Enhedslistens ordfører ikke synes, at det i ligestillingsspørgsmål kun drejer sig om prinser og prinsesser.

Når det er så er sagt, vil jeg sige, at ligestillingsministeren har formået at sætte fokus på nogle problemstillinger, eksempelvis på etniske minoriteter, på de etniske kvinder, der ikke kommer uden for hjemmet, på de etniske kvinder, der ikke kommer i arbejde og ikke lærer dansk, på ungdomskulturen, på alle mulige andre forskellige initiativer, som Enhedslistens ordfører udmærket kan se i denne her perspektivplan.

Nu var Enhedslistens ordfører her jo ikke i sidste samling, men denne her diskussion har vi haft før. Det er fjerde år, vi har denne her diskus-

sion, og den har været interessant, fordi den jo åbner for nogle nye perspektiver. Og jeg kan da kun sige, at hvis Enhedslistens ordfører venligst går tilbage og ser i referaterne, så kommer der jo nye initiativer frem hver gang, også fra os som ordførere, samtidig med at man jo kan se, at der bliver taget nye initiativer og vist større åbenhed over for problemstillingerne i perspektiv- og handlingsplanen.

For at pointere uden at gå mere i dybden med det her vil jeg sige, at det her jo ikke kun er et spørgsmål om lovgivning, det er et spørgsmål om initiativer og et spørgsmål om holdning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, alt muligt med at sætte fokus på og det ene og det andet kan være godt nok, men jeg synes, at det væsentligste egentlig er konkrete resultater.

Lad os så tage det med kvinder af anden etnisk herkomst, som vi jo er enige om, så vidt det overhovedet er muligt, skal have en plads på det danske arbejdsmarked. Hvad er det så, der er sket? Hvad er resultatet af regeringens politik på det her område? Resultatet er bl.a., som jeg nævnte før også i min kommentar til hr. Troels Lund Poulsen, at initiativet med starthjælp jo f.eks. har ført til, at en stor del af de kvinder, vi snakker om, har fået frataget deres mulighed for at have deres egen indkomst og i dag står i den situation, at de er hjemmegående, at de ikke har en indkomst for sig selv, at de er isolerede, at de har længere til arbejdsmarkedet, end de havde før. Det er bare det.

Det er sådan, at man en gang imellem skal holde konkrete resultater lidt op mod fokus og visioner og planer for at se, om de også virker, ellers kan vi have mange redegørelsesdebatter.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Ja, men det er da ikke så ringe at have disse her redegørelsesdebatter. Det er da heller ikke så ringe at have disse her ligestillingsdebatter. Jeg synes, der er blevet tærsket langhalm nok på det her med den starthjælp. Vi har den helt klare holdning, at det fungerer fint, som det gør, på nuværende tidspunkt. Og det med at kvinderne ikke er kommet ud af hjemmet, det er jo familiemønsteret, man skal bryde. Og det gør man jo ikke fra dag et på den her måde.